

В. А. Качкан

Дучимінська Ольга-Олександра Василівна

ДУЧИМІНСЬКА Ольга-Олександра Василівна (псевд. та крипт.: **Олег Барвінок, Ольга Лучинська, Ірма Остапівна, Поважна, Рута, Рута О., О. Д. та ін.**; **08. 06. 1883**, с. Миколаїв, нині Пустомитів. р-ну Львів. обл. – **23. 09. 1988**, Івано-Франківськ) – письменниця. *Бабуся І. Мигула. Закін. Інститут дівчат у Перемишлі (Польща, 1902). Учителювала на Львівщині та Станіславщині (нині Івано-Фр. обл.). 1930–39 – завідувач відділу критики і рецензій ж. «Жіноча доля» (Коломия), разом із [Н. Кобринською](#) і К. Малицькою видавала серію «Жіноча бібліотека». Від 1939 працювала у МЕХП (Львів). 23 листопада 1949 заарешт. за звинуваченням у причетності до вбивства Я. Галана, засудж. до 25-ти р. позбавлення волі, 1956 термін скорочено до 10-ти р., покарання відбувала в Сибіру. Після звільнення за амністією (19 грудня 1958) проживала у Львові в [Ірини Вільде](#), у Чернівцях у родини Кобилянських, від 1978 – в Івано-Франківську в [М. Антонович](#). Підтримувала дружні стосунки з І. Блажкевич, листувалася зі [С. Вінчензом](#). Перший вірш Д. «Послідні звуки» опублікував І. Франко у г. «Діло» (1905, 2 лют.), наступні – «Іронія долі» («ЛНВ», 1906, т. 34), «З весною» («Бджола», 1908, № 1). Про її першу поет. зб. «Китиця незабудьків» (Чц., 1911; перевид. – Т., 2005) схвально відгукнулися І. Нечуй-Левицький, С. Чарнецький, Н. Кобринська. Авторка новел «В суді» («Народна справа», 1931, ч. 48–50), «Сніг» (присвяч. Н. Кобринській), «Співачка» (1927; присвяч. О. Кобилянській, вперше опубл. у вид. «Ольга Кобилянська. Альманах у пам'ятку її*

сорокалітньої письменницької діяльності 1887-1927», Чц., 1928), «Сумний Христос» («Наша хата», Коломия, 1928), «На ранніх росах» («Новий час», 1935, вересня), «Трембітали трембіти» (1936; присвяч. С. Вінцензу) і повісті «Еті» (Л., 1945; про переховування україркою єврейки під час нім.-фашист. окупації); спогадів про О. Кобилянську і Н. Кобринську («Наталія Кобринська як феміністка», Коломия, 1938). Збирала фольклор, авторка низки дослідж. про нар. звичаї, духовну й матеріал. культуру гуцулів. Зібрані на Гуцульщині фольклорно-етногр. матеріали упорядкувала у зб. «З верха на верх» (1939). Переклала уривок зі спогадів К. Светлої «З наших боїв і змагань» (1912), оповідання «Самко Птах» Ю. Зеєра (1926), уривок повісті «Бабуся» Б. Немцової («Новий час», 1935, 18 серп.). Коломийки й пісні, записані Д. на Бойківщині та Гуцульщині, зберігаються в ІМФЕ. 1995 у школі в с. Миколаїв відкрито музей-кімнату Д. та встановлено мемор. дошку; одну з вулиць у Коломії названо її ім'ям.

Основні твори

(Вірші) // Жовтень. 1988. № 6; Сумний Христос: Повісті, оповідання. Л., 1992; Вибрані поезії. Ів.-Ф., 1996; Чую молитву землі: Поезії. Ів.-Ф., 1996.

Рекомендована література

1. Пархоменко М. Олена Дучимінська. «Еті» - повість... // Рад. Львів. 1946. № 11-12;
2. A. Vincenz. Gałazka z dalekich Połonin. Olga Duczymińska - Irena i Stanisław Vincenzowie: Z dziejów przyjaźni // Znak. 1985. № 6;
3. Горак Р. Вишня на подвір'ї... // ЛУ. 1988, 26 трав.;
4. Його ж. Хресна дорога Ольги Дучимінської // Дучимінська О. Сумний Христос. Л., 1992;
5. Качкан В. Дучимінська Ольга-Олександра Василівна // Укр. журналістика в іменах. Л., 1995. Вип. 2;
6. Павлюк С. Ольга Дучимінська проявилась як добрий дух Музею етнографії та художнього промислу (з огляду неопублікованих листів) // Народознавчі зошити. Л., 2004. Ч. 5-6 (59-60).

Бібліографічний опис:

Дучимінська Ольга-Олександра Василівна / В. А. Качкан // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. -

К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19650>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).